

Forfatter: Hostrup, C.

Titel: Udrag fra GJENBOERNE

Citation: Hostrup, C.: "Komedier og Digte", i Hostrup, C.: *Komedier og Digte*, udg. af Aage Marcus ; Overbibliotekar, Dr. phil. H. Topsøe-Jensen , 1954, s. 20. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-hostrup01-shoot-idm140699401931712/facsimile.pdf> (tilgået 19. april 2024)

Anvendt udgave: Komedier og Digte

FØRSTE. Nej sikken en Kjæltring! – jeg syntes, han grinte af mig.

KLINT. Ja han gjorde saamænd.

FØRSTE. Grinte han virkelig? Godt! han skal faa noget at grine af. Hm hm! *Gaar hen til Døren.* Men er De ogsaa vis paa, at han grinte?

KLINT. Ja vist er jeg vis paa det.

FØRSTE. Godt! – naa saa han grinte? – Godt!
Gaar.

TREDIE SCENE.

Klint.

Skulde han være gaaet efter ham? Jeg kan dog ikke tro det. *Ser ud ad Vinduet.* Ja, Kristoffer farer rigtignok i stor Hast op ad Vimmelskafet – og der kommer den anden – ja jeg tænkte det nok! han har allerede glemt sine hævnjerrige Planer og gaar ganske langsomt og sindigt over Torvet. Aa det er dog nogle dejlige Folk! og det er et dejligt Hus, dette Kristian Firtal, Perlen for alle Ølhuse, hvor den velsignede usminkede Spidsborgerlighed har fundet et Asyl i denne polerede Verden.

Mel. Fr. Ep. 31.

1.

Paa Knepper just ikke jeg sværmer,
dog her kommer jævnlig jeg hen,
naar Maanedens Midte sig nærmer
og Pengens Ende med den.
For naar man ej lider at snylte
og dog har sin Middagsmad kjær,
saa ta'r man for sex Skilling her
sin Grisesylte.

GJENBOERNE

21

2.

Har jeg saa min Sult honoreret
og bragt den til Tavsshed omtrent,
saa bliver Desserten serveret,
og den er især excellent.
Den finder man ej hos Ministre,
nej her kun man nyder komplet
den kostbare, kostbare Ret
af danske Filistre.

3.

Saa gjør da, I smægtende Ganer,
paa Amagertorv en Visit!
Hver fastende Regensianer
kan faa Rariteterne frit.
Men tyst! alt nogen jeg hører,
saa hen til mit Bord i Galop!
Sætter sig. Med Hentydning til de indtrædende.
Jeg æder, jeg æder dem op
med Øjne og Ører.

FJERDE SCENE.

Klint. Madsen. Løjtnant v. Buddinge.

LØJTNANT. Tak skal De have! Det var en sand
Fornøjelse at spise heroppe. Og Aalen havde en
overmaade ren Smag. Jeg tør bande paa, den Aal
er fra Stadsgraven.

MADSEN. Saa?

LØJTNANT. Jo jeg kender de Aal fra Stadsgraven,
dem har jeg fisket mange Tusinde af. – Men hvor
er det, De fører mig hen? Jeg troede, vi skulde gaa
hjem.

MADSEN. Jo jeg skal sige os – jeg vilde nu nok
snakke med Dem under fire Øjne, og derinde i den
anden Stue sad saa mange Kammerater.

LØJTNANT. Ja men derhenne sidder jo ogsaa en.